

ARREST VAN HET GERECHT (Enkelvoudige kamer)
5 maart 2003

Zaak T-293/01

Donatella Ineichein
tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Tijdelijk functionarissen – Dagvergoeding –
Plaats van aanwerving – Bewijsaanbod”

Volledige Franse tekst II - 441

Betreft: Beroep tot, enerzijds, nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 29 januari 2001 waarbij Brussel als verzoeksters plaats van aanwerving is genomen en haar de dagvergoeding is geweigerd, en anderzijds, veroordeling van de Commissie tot betaling aan verzoekster van de bedragen waarop zij recht zou hebben gehad indien Rome als haar plaats van aanwerving was genomen.

Beslissing: Het beroep wordt verworpen. Elke partij zal de eigen kosten dragen.

Samenvatting

1. Procedure – Inleidend verzoekschrift – Vormvereisten – Overlegging van stukken en bescheiden waarop in processtukken beroep wordt gedaan – Sanctie van niet-ontvankelijkheid afhankelijk van hinder voor andere partijen (Reglement voor de procesvoering van het Gerecht, art. 43, lid 4)

2. Procedure – Verweerschrift in kader van geschillen tussen Gemeenschappen en hun personeelsleden – Verplichting tot overlegging van klacht – Omvang (Reglement voor de procesvoering van het Gerecht, art. 46, lid 2)

3. Ambtenaren – Vergoeding van kosten – Dagvergoeding – Voorwaarden – Verandering van woonplaats – Begrip woonplaats – Centrum van belangen van ambtenaar (Ambtenarenstatuut, bijlage VII, art. 10)

4. Procedure – Inleidend verzoekschrift – Vormvereisten – Summiere uiteenzetting van aangevoerde middelen (Statuut Hof, art. 21, eerste alinea, et 53, eerste alinea; Reglement voor de procesvoering van het Gerecht, art. 44, lid 1)

5. Handelingen van de instellingen – Intrekking – Onwettige handelingen – Voorwaarden – Inachtneming van beginselen van rechtszekerheid en bescherming van gewettigd vertrouwen

1. De niet-nakoming van de verplichting genoemd in artikel 43, lid 4, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht, volgens hetwelk „elk processtuk [...] vergezeld (gaat) van een dossier bevattende de stukken en bescheiden waarop een beroep wordt gedaan, alsmede van een staat van die stukken en bescheiden”, kan tot de niet-ontvankelijkheid van het beroep leiden, wanneer de andere partijen daardoor hinder hebben kunnen ondervinden bij de voorbereiding van hun

argumenten. Met betrekking tot een op basis van de artikelen 90 en 91 van het Statuut ingesteld beroep kan de Commissie zich niet op een dergelijke hinder beroepen, wanneer die documenten als bijlage waren opgenomen bij de voordien door de verzoeker ingediende administratieve klacht.

(cf. punten 31-33)

Referentie: Hof 10 december 1975, Coopératives agricoles de céréales/Commissie en Raad, 95/74 – 98/74, 15/75 en 100/75, Jurispr. blz. 1615, punt 4; Hof 24 oktober 2002, Aéroports de Paris/Commissie, C-82/01 P, Jurispr. blz. I-9297, punt 11

2. Het begrip klacht in artikel 46, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht, dat bepaalt dat het verweerschrift vergezeld gaat van de klacht, moet aldus worden opgevat dat het zowel betrekking heeft op de bewoordingen van de klacht als, eventueel, de bijlagen daarbij, wanneer deze niet bij het verzoekschrift zijn gevoegd.

(cf. punt 34)

3. Om te bepalen of een ambtenaar genoodzaakt is geweest „van woonplaats te veranderen om te voldoen aan de verplichtingen van artikel 20 van het Statuut” in de zin van artikel 10 van bijlage VII, moet de woonplaats worden genomen waar de betrokkene het centrum van zijn belangen heeft. Om recht op de dagvergoedingen te hebben, die de kosten en de nadelen beogen te compenseren die voor de ambtenaar het gevolg zijn van het feit dat hij zich naar zijn standplaats moet verplaatsen en zich aldaar voorlopig moet vestigen, terwijl hij, alvorens te verhuizen, eveneens voorlopig, zijn vroegere woonplaats aanhoudt, volstaat het dat de betrokkene niet in zijn vroegere woonplaats kan blijven wonen.

Om de plaats te bepalen waar de betrokkene het permanente centrum van zijn belangen heeft gevestigd, met de bedoeling daaraan een vast karakter te verlenen, moet rekening worden gehouden met alle feitelijke omstandigheden die daarvoor bepalend zijn. Het begrip woonplaats, dat niet wordt vastgesteld op basis van een louter kwantitatief gegeven als de duur van het verblijf op het grondgebied van een bepaalde staat, impliceert evenwel, naast het fysieke feit van het wonen op een bepaalde plaats, de intentie om aan dat feit de bestendigheid te verlenen die voortvloeit uit levensgewoonten en normale sociale betrekkingen.

(cf. punten 63, 64, 75 en 82)

Referentie: conclusie van advocaat-generaal Mancini bij arrest Hof 14 juli 1988, Schäflein/Commissie, 284/87, Jurispr. blz. 4475, 4481; Hof 15 september 1994, Magdalena Fernández/Commissie, C-452/93 P, Jurispr. blz. I-4295, punten 22 en 23; Hof 11 augustus 1995, Parlement/Vienne, C-43/94 P, Jurispr. blz. I-2441, punt 21; Gerecht 10 juli 1992, Benzler/Commissie, T-63/91, Jurispr. blz. II-2095, punt 20; Gerecht 12 december 1996, Monteiro da Silva/Commissie, T-74/95, JurAmbt. blz. I-A-583 en II-1559, punt 48; Gerecht 24 april 2001, Miranda/Commissie, T-37/99, JurAmbt. blz. I-A-87 en II-413, punten 31 en 32; Gerecht 18 september 2002, Puente Martín/Commissie, T-29/01, JurAmbt. blz. I-A-157 en II-833, punt 60

4. Volgens artikel 21, eerste alinea, van 's Hof's Statuut, dat krachtens artikel 53, eerste alinea van dat Statuut van toepassing is op de procedure voor het Gerecht, en artikel 44, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht moet het inleidend verzoekschrift een summiere uiteenzetting van de aangevoerde middelen inhouden. Deze uiteenzetting moet voldoende duidelijk en nauwkeurig zijn opdat de verweerder zijn verdediging kan voorbereiden en het Gerecht eventueel zonder andere ondersteunende informatie op het beroep uitspraak kan doen. Het beroepschrift moet bijgevolg duidelijk laten uitkomen, op welk middel het beroep is gebaseerd, zodat de loutere vermelding van dit middel niet aan de vereisten van het Reglement voor de procesvoering voldoet.

(cf. punt 84)

Referentie: Gerecht 12 januari 1995, Viho/Commissie, T-102/92, Jurispr. blz. II-17, punt 68; Gerecht 14 mei 1998, Mo och Domsjö/Commissie, T-352/94, Jurispr. blz. II-1989, punt 333

5. De intrekking, met terugwerkende kracht, van een rechtsgeldige handeling waarbij subjectieve rechten of soortgelijke voordelen zijn toegekend is weliswaar in strijd met de algemene beginselen van het recht, doch de administratie mag een administratieve handeling waarbij een voordeel is toegekend, met terugwerkende kracht intrekken op grond dat zij onrechtmatig is, mits zij daarbij het rechtszekerheidsbeginsel en het beginsel van bescherming van gewettigd vertrouwen eerbiedigt. Deze mogelijkheid van intrekking, die reeds bestaat wanneer de begunstigde van de handeling niet aan de onrechtmatigheid daarvan heeft bijgedragen, moet a fortiori worden erkend wanneer de onrechtmatigheid is terug te voeren op het handelen van de begunstigde.

(cf. punt 91)

Referentie: Hof 12 juli 1957, *Algera e.a./Assemblée commune de la EGCA*, 7/56 en 3/57 – 7/57, Jurispr. blz. 81, 116; Hof 3 maart 1982, *Alpha Steel/Commissie*, 14/81, Jurispr. blz. 749, punten 10-12; Hof 26 februari 1987, *Consorzio Cooperative d’Abruzzo/Commissie*, 15/85, Jurispr. blz. 1005, punten 12-17; Hof 22 september 1983, *Verli-Wallace/Commissie*, 159/82, Jurispr. blz. 2711, punt 8; Hof 17 april 1997, *De Compte/Parlement*, C-90/95 P, Jurispr. blz. I-1999, punt 35; Hof 24 januari 2002, *Conserve Italia/Commissie*, C-500/99 P, Jurispr. blz. I-867, punt 90